

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118392912/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

skønt han ikke aandede trygt, før han igen havde sin egen Grav og Mur omkring sig.

I flere Dage rislede Regnen ned. Skoven rødt som af tusind smaa Vandfald, der skyllede Sandet frem under den tyndmuldede Skovbund. Ensom gik han over det vaade Mos, der ikke gav Lyd, men sank blødt og svampet under hans Fod. Egene bruste under Regnen, Birkene gyste som af Kulde og rystede Regndraaberne af sig. Time for Time skød Svampene op og bugnede i al denne trøskende og smulrende Væde, -- fantastisk formede Knolde, giftigt gule, blæksorte og irrgrønne, og slanke Paddehatte, hvide som Handskeskind, blegrøde som Menneskehud.

Sølver gyste for disse underlige Forraadelsesblomster, der syntes at gro for Trolde, og undgik at røre ved dem.

Instinktmæssig søgte han til den Plet, hvor han i Foraaret havde truffet Jomfru Gro. Konvallernes grønne Krus var der endnu, men uden Friskhed og uden Blomster. Han lagde sig ned i de vaade Planter og lod Vandet køle sin Pandes Saarrift. Thi han bar ingen Forbinding over sit Saar. Solen skulde altid se det. Sølv vilde ikke skjule sin Brøde og sin Straf.

Hvor fjærn var den Foraarsdag, og hvor